

“मीठे बच्चे— सेवामा कहिल्यै अल्छी बन्नु छैन, विचार सागर मन्थन गरेर बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई कर्ममा ल्याउनु छ।”

प्रश्नः— बाबा कुन बच्चाहरूमा सधैं नै राजी रहनुहुन्छ?

उत्तरः— जसले आफ्नो सेवा आफैं गर्छन्। बाबालाई अनुसरण गर्छन्, सपूत छन्। बाबाले बताउनु भएको मार्गमा चलिरहन्छन्। यस्ता बच्चामाथि बाबा राजी रहनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ कहिल्यै पनि आफूले आफैंमाथि अकृपा नगर। आफूलाई सावधान गर्नको लागि आफ्नो लक्ष्य उद्देश्यलाई चित्र पकेटमा राखेर पटक-पटक हेरिराख्यौ भने धेरै खुशी रहनेछौ। राजाईको नशामा रहन सक्नेछौ।

गीतः— ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति। जसको महिमा तिमी बच्चाहरू सुनिरहेका छौ उहाँ तिमी सम्मुख बसेर तिमीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। जसले केही गरेर जान्छन् उनीहरूको पछि उनीहरूको महिमा गाइन्छ। जसरी शंकराचार्यले आफ्नो संन्यास धर्मलाई स्थापना गरेर गएका छन् त्यसैले उनीहरूको महिमा यहाँ अवश्य अहिले हुन्छ। संन्यासीको राजवंश भनिदैन। अन्य धर्ममा त राजाहरूको राजवंश चल्दछ। संन्यासीमा राजाहरूको राजवंश चल्दैन। जसरी क्रिश्चियनको राजाई चल्छ। धर्म पनि छ, राजाई पनि छ। हुन त यो देवताहरूको धर्म पनि हो र राजाई पनि हो, जसका चित्रहरू पनि बनेका छन्। तल राजयोगको तपस्या गरिरहेका छन् र माथि राजाईको चित्र छ। राजाईमा तिमी यहाँकै चित्र दिइन्छ। भविष्यको चित्र त्यसै नाम रूपवाला त हातमा आउन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ— हामी अहिले राजयोग सिकिरहेका छौं। फेरि ताजसहित राजाई गर्नेछौं। त्यो नाम-रूप आदि सबै बदलिएर जान्छ। यो चित्र पनि बच्चाहरूले आफूसँग राख्नुपर्छ। जुन बच्चाहरूले बुझ्दछन् हामी भविष्य राजाई पद पाउनेछौं। हरेक जति पनि ब्राह्मण कुल भूषण छन् र जसलाई निश्चय छ। निश्चय त सबैलाई हुन्छ नै। भन्छन्— म श्री नारायणलाई वरण गर्छु त्यसो भए राजयोगको चित्र त्यसमाथि राजाईको चित्र अनि त्यसका माथि शिवबाबाको चित्र होस्। यसमा फरक देखाइयोस्— ती शंकराचार्य, यहाँ हुनुहुन्छ भगवान् शिवाचार्य। उहाँ ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। शंकराचार्य ज्ञान सुनाउनेवाला ज्ञानवान् हुन्। उनले केको लागि ज्ञान सुनाउँछन्? हठयोगी कर्म संन्यासी बनाउन। उनीहरूका चित्र नै अलग छन्। उनीहरूको आसन नै अलग हुन्छ त्यसैले उनीहरूको पनि चित्र बनाउनुपर्छ। हठयोगी आसन, गेरु कपडा, कपाल खौरिएको, यस्तो चित्र देखाउनुपर्छ। यसले फरक सिद्ध होस्। उनीहरूको पुनर्जन्म यहाँ नै हुन्छ। यी कुराहरूमा विचार सागर मन्थन गरेर तिमीले धेरै काम वा सेवा गर्न सक्छौ। तर विरलै कसैले यस्तो पुरुषार्थ गर्छन्। मायाले सेवामा धेरै अल्छी बनाउँछ, धेरै धोका दिन्छ। त्यसैले संन्यास धर्मको पनि चित्र बनाएर लेखिदिनुपर्छ— शंकराचार्यद्वारा स्थापना गरेको हठयोग, कर्म संन्यास कहिले शुरू भयो, कहिले पूरा हुनेवाला छ। तिमीले कुनै पनि धर्मको तिथि सम्बत सहित अवधि निकाल्न सक्छौ। सबैका मठ पन्थ अथवा धर्म पूरा एउटै समयमा हुन्छ। त्यसैले यस्ता-यस्ता कुरामा विचार सागर मन्थन गरेर फेरि कर्ममा आउनुपर्छ। फरक देखाउनु छ। ती शंकराचार्यको स्थापना, यो भगवान् शिवाचार्यको स्थापना। यो राजयोग आधाकल्प चल्दछ। शिवबाबा आउनुहुन्छ नै तब जब हठयोगको विनाश भएर राजयोगको स्थापना हुनु छ। त्यसैले यस्तो युक्तिसँग चित्र बनाउनुपर्छ। उनीहरूको हठयोग द्वापरदेखि कलियुग अन्त्यसम्म चल्छ। राजयोगको २१ जन्म

राजधानी चल्दछ। फेरि लेख्नु छ— त्यो हठयोग हो, त्यसमा घरबार छोड्नुपर्छ, त्यसमा सारा पुरानो सृष्टिको संन्यास गर्नुपर्छ। हाम्रो हरेक चित्रमा लेखिएको छ। अरू कसैका पनि चित्रहरूमा यस्तो लेखिएका हुँदैनन्। तिमी तिथि मिति सबै जान्न सक्छौ। त्यसैले घरमा पनि आफ्नो राजयोग र राजाईको चित्र देखेर नशा चढ्दछ। तिमीले देवताहरूको चित्रलाई हात जोड्ने आवश्यकता छैन। तिमी त स्वयं त्यस्तो बन्दछौ। त्यसैले सामुन्ने चित्र देखेर खुशीको पारा चढ्छ र दिल दर्पणमा आफ्नो मुख पनि हेर्छौ, म यस्तै श्री नारायणलाई र श्री लक्ष्मीलाई वरण गर्ने लायक छु? भइँन भने त शरम आउँछ। जसले योगमा रहेर विकर्म विनाश गर्छन्, उनीहरूले नै त्यति उच्च पद पाउन सक्छन्। यो हो भविष्यको लागि पढाइ र सबै पढाइहरू हुन्छन् यस दुनियाँ, यस जन्मको लागि। तिम्रो भविष्यको लागि पढाइ हो। यो बुद्धिमा रहनुपर्छ। मनुष्यले जसको भक्ति गर्छन् उसको चित्र पकेटमा राख्छन्। जसरी बाबाले श्री नारायणको चित्र राख्दथे। तर यो ज्ञान थिएन— म यस्तो बन्छु। अब त जान्दछौ— हामी यस्तो बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी नरबाट नारायण बन्नसक्छौ। त्यसैले यो चित्र र संन्यासीको पनि चित्र पकेटमा भइरहोस्। मित्र सम्बन्धी आदिलाई चित्रमा सम्झाउनाले उनीहरू धेरै खुशी हुन्छन्। उनीहरूमाथि पनि दया गर्नु छ। फेरि कसैले बुझोस् वा न बुझोस्। आफ्नो काम हो हरेकलाई सुनाउनु। हामीलाई भगवान्ले राजयोग सिकाउनुहुन्छ, उहाँ सिवाय अरू कसैले राजयोगद्वारा लक्ष्मी-नारायण बनाउन सक्दैन। त्यसैले चित्र देखेपछि खुशीको पारा चढ्दछ।

मनुष्यले नोकरीमा जाँदा मार्गमा कहीं मन्दिर भेटे पनि हात जोड्छन्। त्यो हो भक्ति। तिमीलाई त ज्ञान छ, म यो हुँ। हामी जगदम्बाका बच्चा हौं। जगदम्बाले नरबाट नारायण बनाउने कर्तव्य गर्छिन्। तिमी पनि गछौं नि। तिमी पनि मास्टर जगदम्बा हौ नि। तिम्रो यादगार मन्दिर पनि छ। तिमी चैतन्यमा यहाँ बसेका छौ। ज्ञान यस्तो स्पष्ट होस् जुन मनुष्यले बुझ्छन्। दिलवाला मन्दिर पनि कति राम्रो यादगार बनेको छ, तल तपस्याका चित्र माथि वैकुण्ठ बनाएको छ। कति राम्रो मन्दिर बनेको छ। त्यसैले यो चित्र बनाएर आफ्नो कार्यालयमा पनि राख्न सक्छौ, जसबाट यो स्मृति आउनेछ। मनमनाभव र स्वदर्शन चक्रको पनि स्मृति आउँछ। शिवबाबाले हामीलाई यो पढाउनुहुन्छ फेरि हामी यस्तो राजा-रानी बन्छौं। आफैं चित्र बनाएर आफूलाई सावधान गरिराख। हामी पुजारीबाट पूज्य बन्छौं २१ जन्मको लागि, त्यसैले चित्रबाट आफ्नो पनि सेवा हुन्छ, अरूलाई पनि सम्झाउने सेवा हुन्छ। यस्ता बच्चाहरूसँग बाबा पनि राजी हुनुहुन्छ। बच्चाले अनुसरण गर्दैनन्, सपूत बन्दैनन् भने बाबा नाराज हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूले आफूमाथि अकृपा गर्छन्। बाबाले बताउनु भएको मार्गमा चलेनन् भने पद भ्रष्ट हुनेछ। त्यसैले यस्ता-यस्ता चित्रद्वारा पनि तिमीलाई धेरै राम्रो मदत मिल्दछ। तिमीले धेरै राम्रोसँग कसैलाई सम्झाउन सक्छौ। त्यो हो हठयोग, यो हो राजयोग। ती गुरुहरूले त यो राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। हामी बेहदका संन्यासी हौं। संन्यासको अर्थ नै हो ५ विकारहरूको संन्यास। उनीहरू पवित्र बन्छन्, जंगलमा गएर। हामी गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै कमल फूलसमान पवित्र रहन्छौं त्यसैले यो अलंकार विष्णुलाई देखाइन्छ। हामी यस्तो बन्छौं, सम्झाउनमा बडो राम्रो चतुर्न्याइँ चाहिन्छ, बाबा पनि चतुर हुनुहुन्छ नि। तिमीले फेरि दैवीगुण पनि धारणा गर्नु छ। धेरै स्वीट मिजास हुनुपर्छ। बाबाको मिजासलाई हेर कति प्यारो छ। हुन त उहाँलाई कालको काल पनि भन्छन्, तर त्यति कडा कहाँ हुनुहुन्छ र? उहाँले त सम्झाउनुहुन्छ— म आएर सबैलाई लिएर जान्छु, यसमा डराउनुपर्ने त कुनै कुरा नै छैन। तिमी बच्चाहरूलाई फूलसमान बन्नु छ श्रीमतअनुसार। तिमी सबै आत्माहरूलाई पनि पुरानो शरीर छुटाएर वापस लिएर जान्छु। ड्रामाअनुसार

तिमीलाई जानु नै छ। तिमीलाई अहिले यस्तो कर्म सिकाउनुहुन्छ, जुन कर्मबाट पछुताउनु नपरोस् फेरि तिमी सबैलाई लिएर जान्छु। यो पनि बताउनुहुन्छ— कसरी जानुहुन्छ, को रहन्छन्। अगाडि गएर जब नजिक भएपछि सबै बताउनेछु। जबसम्म जीवन रहन्छ नयाँ-नयाँ युक्तिहरू सम्झाइरहनुहुन्छ। बाबाको श्रीमत अनुसार व्यवहारमा आउने हो भने बाबालाई खुशी लाग्छ। सबैलाई सेवामा मदत मिल्दछ। खुशीको पारा चढ्दछ। बाबाले युक्तिहरू त धेरै बताउनुहुन्छ। ठूलो चित्र पनि बनाएर सेवाकेन्द्रमा तिमी राख्न सक्छौ तब मनुष्यले फरक देख्छन्। अच्छा!

मीठे मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

रात्रि क्लास २८-३-६८

बाबाले सम्झाउनु भएको छ यस्तो अभ्यास गर, यहाँ सबै कुरा देख्छौ, पार्ट खेल्ला-खेल्दै बुद्धि बाबातर्फ लागिहोस्। जान्दछौ— यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ। यस दुनियाँलाई छोडेर हामी आफ्नो घर जानु छ। यो विचार अरु कसैको बुद्धिमा छैन होला। अरु कसैले पनि यो बुझ्दैन। उनीहरूले त सम्झन्छन् यो दुनियाँले अझै धेरै चल्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी अहिले आफ्नो नयाँ दुनियाँमा गइरहेका छौं। राजयोग सिकिरहेका छौं। थोरै समयमा हामी सत्ययुगी नयाँ दुनियाँमा अथवा अमरपुरीमा जानेछौं। अहिले तिमी बदलिइरहेका छौ। आसुरी मनुष्यबाट बदलिएर दैवी मनुष्य बनिरहेका छौ। बाबाले मनुष्यबाट देवता बनाइरहनु भएको छ। देवताहरूमा दैवीगुण हुन्छन्। उनीहरू पनि मनुष्य हुन्, तर तिनमा दैवीगुण छन्। यहाँका मनुष्यमा आसुरी गुण छन्। तिमीलाई थाहा छ— यो आसुरी रावण राज्य फेरि रहँदैन। अहिले हामी दैवीगुण धारण गरिरहेका छौं। आफ्नो जन्म-जन्मान्तरको पाप पनि योगबलद्वारा भस्म गरिरहेका छौं। गर्दैछौ कि छैनौ त्यो त आफ्नो गतिलाई जान्दछौ। हरेकले आफूलाई दुर्गतिबाट सद्गतिमा लैजान अर्थात् सत्ययुगमा जानको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। सत्ययुगमा हुन्छ विश्वको बादशाही। एउटै राज्य हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका महाराजन हुन् नि। दुनियाँलाई यी कुराहरूको बारेमा थाहै छैन। एक एकबाट यिनीहरूको राजाई शुरू हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी यस्तो बनिरहेका छौं। बाबाले बच्चाहरूलाई आफूभन्दा पनि उच्च लिएर जानुहुन्छ त्यसैले बाबा नमस्ते गर्नुहुन्छ। ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा, ज्ञान भाग्यशाली सितारा हो। तिमी भाग्यशाली छौ। सम्झन्छौ बाबाले बिलकुल सही अर्थसहित नमस्ते गर्नुहुन्छ। बाबा आएर धेरै घनिभूत सुख दिनुहुन्छ। यो ज्ञान पनि बडो अनौठो छ। तिम्रो राजाई पनि अनौठो छ। तिम्रो आत्मा पनि अनौठो छ। रचयिता र रचनाको आदि मध्य अन्त्यको सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। तिमीलाई आफूसमान बनाउनको लागि कति मेहनत गर्नुपर्छ। हरेकको तकदिर कल्पपहिले वाला भए पनि बाबा पुरुषार्थ गराइरहनुहुन्छ। आठ रत्न को को बन्दछन् बताउन सक्नुहुन्न। बताउने पार्ट नै छैन। पछि गएर तिमीले आफ्नो पार्टलाई पनि जान्दछौ। जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ त्यस्तै भाग्य बनाउँछ। बाबा मार्ग बताउनेवाला हुनुहुन्छ। जति जो त्यसमा चल्दछ। यिनलाई त सूक्ष्म वतनमा देखिन्छ नै, प्रजापिता ब्रह्मा यहाँ साथमा बसेका छन्। ब्रह्माबाट विष्णु बन्नु सेकेन्डको काम हो। विष्णुबाट ब्रह्मा बन्नमा ५००० वर्ष लाग्छ। बुद्धिमा लाग्दछ— कुरा त वास्तवमा सही हो। बनाउन त त्रिमूर्ति बनाउँछन् — ब्रह्मा विष्णु शंकर। तर यो कसैले बुझ्दैनन्। अहिले तिमीले बुझ्दछौ। तिमी कति पद्मापद्म भाग्यशाली बच्चा हो। देवताको पाउमा पदम देखाउँछन्। पदमपति नाम पनि प्रसिद्ध छ। पदमपति बनेर पनि गरिब साधारण नै

बन्छन्। करोडपति त कोही आउँदै आउँदैनन्। ५-७ लाख हुनेलाई साधारण भनिन्छ। यस समय २०-४० हजार त केही पनि होइन। पदमपति कोही छन् त्यो पनि एक जन्मको लागि। लिइहाले पनि थोरै ज्ञान लिन्छन्। बुझेर स्वाहा त गर्दैनन् नि। सबैथोक स्वाहा गर्नेवाला जो थिए पहिले आए। तुरुन्तै सबैको पैसा काममा लाग्यो। गरिबको त लागि नै हाल्छ। धनवानहरूलाई अहिले सेवा गर भनिन्छ। ईश्वरीय सेवा गर्नु छ भने केन्द्र खोल, मेहनत पनि गर। दैवीगुण पनि धारण गर। बाबा पनि गरिब निवाज कहलाइनुहुन्छ। भारत यस समय सबैभन्दा गरिब छ। भारतमा नै सबैको भन्दा बढी जनसंख्या छ किनकि शुरूमा आएका हुन् नि। जो गोल्डन एजमा थिए उनीहरू नै आइरन एजमा आएका छन्। एकदम गरिब बनेका छन्। खर्च गर्दा-गर्दै सबै समाप्त गरिदिएका छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— अहिले तिमी फेरि देवता बनिरहेका छौ। निराकार परमात्मा त एकै हुनुहुन्छ। बलिहारी एकको हो, अरूलाई सम्झाउने तिमीले कति मेहनत गर्छौ। कति चित्र बनाउँछौ। पछि गएर राम्रोसँग बुझ्दै जानेछौ। ड्रामाको टिक टिक त चलिरहन्छ। यस ड्रामाको टिक टिकलाई तिमीलाई थाहा छ। सारा दुनियाँको कर्म हुबहु एक्युरेट कल्प-कल्प दोहोरिइरहन्छ। सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड चलिरहन्छ। बाबा यी सबै कुराहरू सम्झाउनुहुन्छ फेरि पनि भन्नुहुन्छ मन्मनाभव। बाबालाई याद गर। कोही पानी वा आगोबाट पार भएर जान्छन्, त्यसबाट के फाइदा। यसबाट कहाँ आयु लामो हुन्छ र!

मीठे-मीठे सिकीलधे रुहानी बच्चाहरूलाई बाप दादाको याद-प्यार एवं गुडनाइट।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो मिजास धेरै मीठो बनाउनु छ। श्रीमत्तमा बाबा समान प्यारो बनेर स्वयंलाई फूल बनाउनु छ।
- २) आफूले नै आफूमाथि कृपा गर्नु छ। आफूलाई सावधान गर्नको लागि लक्ष्य— उद्देश्य सामुन्ने राख्नु छ। मित्र सम्बन्धीलाई पनि दया गर्नु छ।

वरदानः— आफ्नो उदारताद्वारा सबैलाई आफ्नोपनको अनुभव गराउने बाबा समान सर्वश त्यागी भव

सर्वश त्यागी उनीहरू हुन् जसको संकल्प, स्वभाव, संस्कार, नेचर बाबा समान छ। जो बाबाको स्वभाव त्यही तिमी होस्, संस्कार सदा बाबासमान स्नेह, दया र उदारताका होऊन्, जसलाई नै विशाल दिल भनिन्छ। विशाल दिल अर्थात् सबैप्रति आफ्नोपनको अनुभव होस्। विशाल दिलमा तन, मन, धन, सम्बन्धमा सफलताको तागत हुन्छ। सानो दिल भएकालाई मेहनत धेरै, सफलता कम हुन्छ। विशाल दिल, उदार दिल हुनेहरू नै बाबासमान बन्छन्, उनीहरूमाथि साहेब राजी रहनुहुन्छ।

स्लोगनः— परिपक्व बन्नको लागि परीक्षाहरूलाई शुभ लक्षण सम्झिएर हर्षित भइराख।